

Exposició: **Les excultures de Edgar Degas**
IVAM Institut Valencia d'Art Modern

Comissaris: Walter Maibaum y Carol Conn

Patrocinadors: M.T. Abraham Center for the Visual Arts
Logística de l'art.

Fotografia dels bronzes: Joseph Coscia, Jr.

L'exposició que presenta l'IVAM reünix 74 escultures de bronze realitzades en una nova edició, la fosa de les quals ha sigut possible gràcies al recent descobriment (en 2004) de les figures d'algeps realitzades per l'íntim amic de Degas, l'escultor Paul- Albert Bartolomé, a partir de les escultures originals de cera de l'artista. El treball escultòric de Degas s'organitza, en esta ocasió, per unitats temàtiques centrant-se en els temes principals de la seua obra: ballarines en escena o entre bastidors, dones, banyistes, cavalls i genets, i bustos.

Amb motiu de la mostra s'ha editat un catàleg que reproduïx les obres exposades i reünix els textos d'Amir Kabiri, Mordechai Omery June Hargrove, del comissari de l'exposició, Walter F. Maibaum i de la directora de l'IVAM, Consuelo Ciscar.

Edgar Degas (Paris,1834-1917), un dels artistes francesos més destacats de finals del segle XIX, ha sigut redescobert recentment com un artista amb un poder intel·lectual inusual. El seu profund interès per capturar el "esperit del temps" al mateix temps que realitza un meticulós examen del dia a dia –en confrontació a les lliçons apreses dels grans mestres del passat – tot allò li permet plantejar unes perspectives pioneres que comprenen les arts visuals així com ordres socials i de gènere en la concepció del temps.

Va ser un gran observador del ser humà —sobretot de les dones, en les que es centra gran part de la seua obra— i tant en els seus retrats com en els seus estudis de ballarines, barreteres i netejadores, va cultivar una objectivitat absoluta, intentant captar les postures més naturals i espontànies de les seues models com les que podien registrar - se en les fotografies.

A partir de 1880, Degas Donarà forma a la Escultura impressionista, creant models de cera pintats al natural que posteriorment adornarà .Estes escultures van causar impacte en la societat del moment pel seu realisme. Un sol model va ser exposat quan Degas encara vivia , durant l'exposició impressionista de 1881: *La Petite danseuse de 14 ans* (La ballarina de 14 anys), realitzada amb coloració natural i pentinada amb cabell real. Degas afrontava d'esta manera els límits de la lògica del realisme, per un altre costat tan en voga, descrivint sense fingir, sense hipocresia, de manera quasi científica, la societat de la seua època.

Poc després de la seua presentació, aquesta escultura va suscitar un gran interès en el món de l'art a França, però el seu caràcter altament innovador no va causar un gran impacte en l'escultura contemporània. Fins l'arribada de la revolució de l'escultura cubista i futurista poc abans de la primera Guerra Mundial no va ser possible una revaluació de les nocions elementals de l'escultura. No obstant això, respecte al desenvolupament de l'escultura de Degas, *La xicoteta ballarina* va ser sense dubte un gran pas endavant sense precedents, especialment per la incorporació de materials escultòrics com l'argila o la cera, junt amb l'ús de materials extravagants per a l'època com a cabell humà, llaços de setí i altres peces de roba confeccionades a mà amb teixits com ara el tul, i la seda. L'edició de bronze, realitzada després de la seua mort, de la qual l'estàtua museu d'Orsay constituïx un exemplar, intenta preservar el millor possible les característiques de la cera.

Degas utilitza un ampli espectre de tècniques: dibuixa, pinta a l'oli i al pastel, experimenta amb els gravats i els monotips, realitza escultures a la cera, practica la fotografia i inclús escriu sonets. La seua obra completa testifica la gran afinitat entre les dimensions del seu treball, i demostra fins a quin punt les seues escultures complementen i enriqüen les seues pintures, de la mateixa manera que les seues pintures fan possible o inclús són necessàries per a les seues escultures. Degas no va gaudir de gran fama en la seua època i la seua autèntica dimensió artística no hauria de valorar-se fins després de la seua mort, succeïda el 27 de setembre de 1917 a París.